

Για το νέο σχέδιο νόμου για την ανώτατη εκπαίδευση

7 Ιουνίου 2017

Η κυβέρνηση, μετά από ένα διάστημα δύο και πλέον ετών άσκησης της εξουσίας, καταθέτει σε δημόσια διαβούλευση μόλις 10 ημερών, το τρίτο σε σειρά σχέδιο νόμου για την ανώτατη εκπαίδευση, χωρίς να συνυπολογίζουμε τα αποσπασματικά νομοθετήματα και τις πάμπολλες επιμέρους τροπολογίες. Πρόκειται για ένα νομοθετικό πλαίσιο με άρωμα από νόμους της δεκαετίας του 1980, το οποίο υιοθετεί παθογένειες του παρελθόντος που ταλαιπώρησαν την πανεπιστημιακή κοινότητα. Το νομοθέτημα του υπουργείου παιδείας όχι μόνο δεν δίνει αναπτυξιακή ώθηση στην ανώτατη εκπαίδευση της χώρας μας αλλά αντιθέτως προτείνει ένα ιδιαίτερα γραφειοκρατικό και συγκεντρωτικό μοντέλο διαχείρισης των Α.Ε.Ι., το οποίο θα δημιουργεί συνεχώς προβλήματα αν, εν τέλει, ψηφιστεί και δεν έχει την τύχη των προηγούμενων δύο νομοσχεδίων τα οποία αποσύρθηκαν.

Συγκεκριμένα, στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας εντοπίζονται, ανάμεσα στα άλλα, τα ακόλουθα απαράδεκτα σημεία:

- **Η νεκρανάσταση της έννοιας του ασύλου**, μιας έννοιας η οποία διαστράφηκε και κακοποιήθηκε συστηματικά στο παρελθόν. Η ακαδημαϊκή ελευθερία και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών στα πανεπιστήμια δεν κινδυνεύει εδώ και πολλές δεκαετίες από την «επέμβαση δημόσιας δύναμης» αλλά αντίθετα από μειοψηφίες ατόμων οι οποίες προσπαθούν να επιβάλουν διά της βίας την άποψή τους και από εγκληματικές ομάδες που δρουν στους χώρους των Α.Ε.Ι. Αναβιώνουν έτσι πρακτικές που εξέθρεψαν την ασυδοσία, την ανομία και τη βία στους πανεπιστημιακούς χώρους.
- **Η επαναφορά της συνδιοίκησης** με τη συμμετοχή των φοιτητών σε όλες τις λειτουργίες των διοικητικών οργάνων, χωρίς μάλιστα σαφή διαδικασία ανάδειξης εκπροσώπων η οποία να διασφαλίζει τη δημοκρατική αντιπροσώπευση.
- **Η εκλογή των αντιπρυτάνεων με ξεχωριστό ψηφοδέλτιο από αυτό του πρύτανη**, θα καταστήσει τις πρυτανικές αρχές ένα χωρίς συνοχή, πολυσυλλεκτικό όργανο διοίκησης, αποτελούμενο από διάφορους πόλους εξουσίας με αυτοτελή ο καθένας νομιμοποίηση, γεγονός που θα δημιουργήσει συγκρούσεις και θα καταστήσει προβληματική τη λήψη αποφάσεων στο χρόνο που απαιτείται και συνεπώς αναποτελεσματική τη διοίκηση των ιδρυμάτων. Δημιουργούνται μάλιστα εύλογες απορίες για τα πραγματικά κίνητρα αυτού του μοντέλου διοίκησης.
- **Η κατάργηση της δυνατότητας της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας** και η επαναφορά της κάλπης στις διοικητικές εκλογές, παρά την πρωτοφανώς μεγάλη συμμετοχή που η ηλεκτρονική ψηφοφορία εξασφάλιζε, όπως έδειξαν στην πράξη όσες εκλογές πραγματοποιήθηκαν με αυτόν τον τρόπο.
- **Η θεσμοθέτηση των περιφερειακών συμβουλίων** με ένα ασαφή ρόλο και σκοπό θέτει σε κίνδυνο το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

- **Η εισαγωγή γραφειοκρατικών διαδικασιών** στη λειτουργία και διαχείριση των πόρων του Π.Μ.Σ, η οποία, οδηγεί σε αδυναμία οικονομικής διαχείρισης και οικονομική ασφυξία. Με τον ίδιο τρόπο, μια σειρά σύνθετων, γραφειοκρατικών κριτηρίων καθιστούν πρακτικά αδύνατη την αμοιβή διδασκόντων. Η απαγόρευση εξάλλου ΠΜΣ με εξ αποστάσεως εκπαίδευση στερεί τα Πανεπιστήμια από μια επιπλέον δυνατότητα ανάπτυξης των μεταπτυχιακών σπουδών πλήττοντας την ανταγωνιστικότητά τους. Τέλος, δημιουργεί εύλογες απορίες το γεγονός ότι δεν ανατίθεται στην ΑΔΙΠ η αξιολόγηση των ΠΜΣ ενισχύοντας το ρόλο της, αλλά προκρίνεται μια δύσκαμπτη διαδικασία εξωτερικής αξιολόγησης από ένα νέο όργανο που συγκροτείται με ευθύνη της Κοσμητείας της Σχολής.
- **Η εισαγωγή περαιτέρω γραφειοκρατικών διαδικασιών** στη λειτουργία των Ειδικών Λογαριασμών Έρευνας, στη διαχείριση των πόρων τους και εν τέλει στη διαχείριση και υλοποίηση των ερευνητικών προγραμμάτων, θα λειτουργήσει ανασταλτικά στην παραγωγή έρευνας από τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Είμαστε αντίθετοι σε όλα τα προηγούμενα σημεία του νομοσχεδίου και πιστεύουμε ότι οι ρυθμίσεις αυτές δεν προσδίδουν αναπτυξιακή προοπτική στην ανώτατη εκπαίδευση και όχι μόνο δε επιλύουν τα υφιστάμενα προβλήματα της εκπαίδευσης, όπως υποστηρίζει το υπουργείο παιδείας, αλλά αντίθετα δημιουργούν νέα επαναφέροντας σε πολλά σημεία παθογένειες του παρελθόντος.

Ενωτική Πρωτοβουλία